

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

101. Prosecutio donationis Werdae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

DISSERTATIO CI.

Prosecutio donationis Werdæ.

CAp. 23. Post enarrata aliquot pia colloquia Ple-
trudis cum S. Swiberto subiungit: Et ne ingratis
illis beneficijs videceretur (Pletrudis) consensu & admissi-
one Venerabilis patris Annonis Archiepiscopi Colonien-
sis, direxit S. Swibertum Episcopum cum praefato Ge-
rardo Palatino de Ardenna, sanato à peste Angina per eundem S.
Swibertum, cum litteris commendatitijs ad illustrem Pipinum Prin-
cipem petens & postulans obnixe, ut viro Dei S. Swiberto donaret vi-
cum Werdam in insula sue littore Rheni, ut gentili Saxonico popu-
lo illic cum suis prodeesse & praesse posset. Pipinus vero senex proue-
ctaque etatis honorifice S. suscipiens S. Swibertum, cum suis aliquan-
to tempore secum detinuit ut verba vita ab eo audiret, eo quod pri-
dem à plerisq; multa laude digna audierat. Tandem ut hilaris dator
sitiens astuanter conuerstionem gentilium, volensque cultum diui-
num augmentare ex regali munificentia benigne eundem vicum ei
propter profectum & firmamentum suorum Principatum donauit,
addens & offerens ex copioso thesauro suo, aurum & argentum mul-
tum nimis quibus Ecclesiam sive monasterium ibidem ad honorem Dei
adificaret, & populum barbaricum, fidei Christi prorsus ignarum,
verbo vita reficeret.

Hic Marcellinus insinuat vel inuitus abdicationem re-
pudij Pletrudis à Pipino & repetitam coniunctionem
tanquam verorum coniugum. Quomodo enim alioquin illa
plurimis annis abiecta voluisset aut ausa fuisset à Pipino
petere? quomodo litteras commendatitias ad ipsum mitte-
re? quod pondus apud Pipinum & Alpaidem habuissent?
quomodo S. Swiberto ipius intercessione libuisset ut ip-
tius

vius timuisset offensionē vtriusq;. quomodo nō prius adijsset & postulasset à Pipino? quare placet fidelis & simplex narratio V. Bedæ quam sequuntur Leydensis & qui ante hunc Marcellinum scripserunt: *Qui (Swibertus) accepto Episcopatu de Britannia regressus, non multo post ad gentem Boruchtuariorum secessit ac multos eorum prædicando ad viam veritatis perduxit.* Sed expugnatis non longe post tempore Boruchtuarij à gente antiquorum Saxonum dispersi sunt quolibet hi qui verbum re-cepérant. Ipseque Antistes cum quibusdam Pipinum petijt, qui interpellante Scildetrude coniuge sua dedit ei locum mansonis in insula quadam Rhœni quæ lingua eorum vocatur in littore. In qua ipse constructo monasterio, quod hactenus heredes eius possident, aliquamdiu continentissimam gesit vitam ibique diem clausit ultimum. Ita Beda lib. I cap. 12. Hic nullæ diuortij indicinæ: imo potius coniunctionis aperta argumenta. Nec fuisset ignotum Bedæ, nec destitisset verbulo insinuare.

In textu Marcellini mentio est V. Annonis Episcopi Colonensis, quotus iste Antistes fuerit, quot annis sederit, quo anno defunctus, incertum. Diuersi diuersos Episcoporum catalogos numerosque consciunt & tanquam certos proponunt. In ista varietate consului R. P. Georgium Garnefelt Carthusianum Colonensem in Annalibus Ecclesiasticis Colonensibus elaborandis plurimis iam annis exactissimè versantem, qui mihi assignauit regulam, quam amplector & amplecti debet quisquis hac in materia errare & dubia pro indubitate obtrudere nolit. Est vero hæc: *Quæ ad Episcopos Colonenses attinent, ea auxiliis generis sunt: primo quadam obscura, usque ad annum Christi 923.2°. quadam clara, ab anno expresso usque ad nostra tempora.*

Addebat idem Pater seriem Episcoporum Colonensium qui presuerunt ab aduentu S. Willibrordi usque ad obitum S. Ludgeri id est ab anno 690. usque 809. ut vel hoc

Y y 3

modo

358 DE PRIMIS VETERIS FRISIÆ APOSTOLIS
modo meo instituto pro sua benevolentia inferuiret. Li-
bet eam appendere, lectori (spero) vtilem futuram.

Adeluuinus sub Theodorico Rege Francorum, ex MS.
catalogo.

Gis sub Clodouæo 3. & Hildeberto R. ex MS. Catal.

Anno primus sub Dagoberto 2. ex MS. cat.

Pharamundus sub codem. ex MS. cat.

S. Agilolphus primus sub Hilderico R. huius vitam ha-
beo MS. & statuo illum Martyrio coronatum anno 718.
9 Iulij.

Raginfredus sub Theodorico 2. ex MS. cat.

Agilolphus secundus præfuit 748. ex Surio & Baronio.

Hildegerus sub Pipino Rege occisus à Saxonibus anno
755. pro fide. ex MS. cat.

Bertelinus annis 10. sub Pipino Rege. ex MS. cat.

Recolphus annis 22. sub Carolo Magno. ex MS. cat.

Hildeboldus annis 34. sub Carolo & Ludouico Imp. &
Ludouicum Regem vnxit. ex MS. cat.

Retineat diligenter hunc elenchem qui res Ecclesiasti-
cas Belgicas sæculi octauai enarrare aggreditur.

Anno siue Annō iste primus est istius nominis Ep. Coloni-
ensis, qui cum S. Willibrordo interfuit translationi sacri
corporis S. Lamberti Traiecto Leodium per S. Huberum
de qua alibi. An fuerit verus Archiepiscopus quemadmo-
dum hic nominat Marcellinus, an simplex Episcopus,
discutietur postea. Alius est Anno secundus istius nomi-
nis eiusdem vrbis verus Archiepiscopus defunctus anno
1075. Sancti titulo decoratus. Huius vita late scripta est
iussu Reginhardi, procuratoris Cœnobij Sigebergenis cu-
ius S. Anno est fundator ibidem requiescens. eundem lau-
dat Lambertus Schafnaburgensis eius contemporaneus in
Chronico Hirsfeldensi ad annum 1075.

D I S S E R T